

Часа на 7 ние бѣхме на желѣзнопѣтната станция. Тамъ бѣха дошли за сбогомъ и нашитѣ приятели. Между друго, още помня какъ приятельтъ г. д-ръ Молловъ ми поднесе за изпроводакъ една кутия скѣпи цигари, при всичко че азъ не пушахъ тогава, както не пуша и сега, а приятельтъ г. П. Каравеловъ при много сладки приказки ме потупна по рамото дружелюбно и ми каза, че ние наскоро може би ще се срѣщнемъ въ България и тамъ ще работимъ за нея наедно! Богъ да го прости сега и него!

На 7^{1/2} ние оставихме и свещения руски градъ — Москва.

* *
* *

Далечень отзвукъ отъ Москва.

И сега, при отдалечаването ми, въ тия бѣлѣжки, отъ тоя оригиналенъ, тоя исторически, тоя полуевропейски, полуазиатски, но чисто славянски градъ, една кратка тукъ бѣлѣжка, като въ скоби. Когато по-послѣ азъ имахъ случай да се запозная малко по отъ близу съ нѣкои отъ извѣстнитѣ руски съчинения, като „Славянство и Европа“ отъ О. Миллеръ, „Славянскій въпросъ“ отъ Ив. С. Аксаковъ, „Росія и Европа“ отъ Н. Як. Данилевски, „Славяне, ихъ взаимныя отношенія и связи“ отъ Юсифа Первольфа и други още, между които и творенията на А. С. Хомякова*), азъ съ голѣмо и съ истинско удоволствие усѣщахъ при прочитането имъ като единъ далечень, но

*) Още при прѣбиванието ни въ Москва приятели нѣкои ми съобщиха покрай други съчинения и нѣкои стихотворения отъ А. С. Хомяковъ, между които и една неизвѣстна менѣ до тогава, но тъй много извѣстна на всички шо-годѣ запознати съ новата руска литература поезийка, на която обстоятелствата и нашитѣ надежди въ онова врѣме придаваха за насъ особено значение. Тя е слѣдната: